

[Dahlggaard.]

midlertidige Bevillingslov blev gennemført, endda forinden Tillægsbevillingslovsforslaget for det foregaaende Aar var fremlagt. Jeg skal i den Anledning kun sige, at jeg maa forstaa det saaledes, at i Tilfælde som det foreliggende, hvor Tillægsbevillingslovsforslaget ikke er vedtaget, er det Finansloven for 1928—1929 og den alene, Regeringen har at henholde sig til i den kommende Tid. I øvrigt skal jeg hermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller syntes besjælet af et vist Ønske om at indlede en politisk Debat ved denne Lejlighed. Jeg ønsker derom at sige, at jeg for min Del ikke tænker paa at blande mig ind i det eventuelle Opgør mellem Venner her i Dag. Jeg kan hertil føje, at det ærede Medlems Grædetale over al den Mishandling, han har været Genstand for gennem to Aar, ikke en Gang er i Stand til at opvække min Medlidenhed.

Jeg tror, man tør sige, der er een Ting, alle nu venter paa her i Landet, og det er Valgets Tale. Der var dog en enkelt Bemærkning i det ærede Medlems Udtalelser, der giver mig Anledning til nogle Udtalelser. Det ærede Medlem pointerede meget rigtigt, at naar Partiet havde unddraget Regeringen sin Støtte paa denne opsigtsvækkende og i højeste Grad uvenlige Maade, var Grundlaget for denne Unddragen af Partiets Støtte de militære Budgetter og Spørgsmaalet om den fremtidige Militærordning. Jeg ønsker at understrege det ærede Medlems Udtalelse her i Dag, at det, der er sket, er, at det konservative Folkeparti har foranlediget dette Spørgsmaal forelagt Vælgerne til Afgørelse, og det kan vel kun betyde een Ting: at man vil respektere Vælgernes Afgørelse, ellers vilde det jo være meningsløst.

Jeg har den Opfattelse, at den Forskel, der er mellem de to ærede Partier: Venstre og Konservative, paa dette Omraade, ikke vil sætte Vælgernes Sind i nogen stærk Bevægelse. Vi ved, det ærede Venstreparti har tilbudt 42½ Mill. Kr. til den fremtidige Militærordning, et Beløb, der vel nu efter den endelige Opgørelse kan siges at være øget til 46 Mill. Kr. om Aaret, altsaa en Forøgelse af de nuværende Udgifter med ca. 3 Mill. Kr. Og vi ved, at det konservative Parti har været villigt til at acceptere en Militærordning, der andrager 2 Mill. Kr. mere, end hvad Venstre har tilbudt.

Nu siger jeg da: Tror man virkelig, at Vælgerne vil mene, at denne Forskel saa skarpt adskiller de to Partier fra hinan-

den i Militærspørgsmaalet, at de med Rime- lighed kan dømme dem imellem? Jeg tror det ikke, jeg tror, den almindelige Følelse i Befolkningen vil være den ganske klare: hvis de to Partier igen efter Valget faar Flertal i denne Sal, vil dette resultere i Enighed om den fremtidige Militærordning paa et Grundlag, der ligger omkring 46—48 Mill. Kr.

Nej, dette Spørgsmaal vil ikke sætte Vælgernes Sind i Bevægelse. Derimod tror jeg, at Vælgerne forstaaer noget andet, de forstaaer, at nu er Timen inde, da det endeligt er blevet lagt i deres Haand at træffe Valget mellem Danmark i krigsmæssig Rustning og Danmark, udstyret med et Neutralitets- værn af det Omfang, som vore Forhold hen- viser os til.

Her er det, det betydningsfulde forelig- ger i den nuværende Situation, som det kon- servative Parti har fremkaldt; og vi maa anstændigvis, som jeg sagde før, gaa ud fra, at man, naar man foranlediger, at Vælgerne spørges i en bestemt Sag, da ogsaa er rede til at respektere det Svar, Vælgerne giver.

Jeg siger: heri ligger gemt det betydningsfulde og afgørende, at Vælgerne for første Gang efter Verdenskrigen, staaende foran Vedtagelsen af en ny Militærordning, frit og uafhængigt har denne Sags Afgørelse i deres Haand. Gør Vælgerne nu op med Venstres og Konservatives fælles militære- Maal, da bliver det den største Opgave, der foreligger efter Valget, at løse denne Sag i Overensstemmelse med Vælgernes Villie. Jeg føjer hertil, at ingen tvivler dog om, at Demokratiets Opfattelse paa dette Om- raade vil sejre i den danske Rigsdag i Løbet af nogle Aar. Et klart Svar fra Vælgerne nu vil hindre Spild i disse Aar af Millioner i Hundredvis til Styrkelse af Landets Øko- nomi.

Jeg skal endnu kun sige, at det, vi da op- lever i Dag, er Beseglingen af, at de to Par- tier Venstre og Konservative ikke længere kan regere her i Landet. Vi staar nu ved Ministeriet Madsen-Mygdals Endeligt. Saa rejser sig da det Spørgsmaal: Hvad vil der huskes vedrørende Landets økonomiske Lov- givning i disse 2½ Aar, dette Ministerium har siddet? Og jeg siger: Jeg tror, der er to Ting, der vil gaa frem foran alle andre, til Be- lysning af den Politik, der har været ført: det ene, det vil være Nedskaeringslovene, og det andet vil være den Skattepolitik, der er ud- trykt gennem Formueskattens Nedsættelse, den Politik, der kort kan udtrykkes saadan, at man har taget noget fra nogle, der havde lidt; og givet til andre, der havde meget.

Men det, der er det afgørende i denne